

ŐSZI LEVÉL

A MISKOLCI MINDSZENTI PLÉBÁNIA ÉRTESÍTŐJE

2002. MINDENSZENTEK

A keresztség és az örök élet

Az Úr Jézus nyilvános működése idején számtalan formában utalt tanítványainak, hallgatóinak arra az időre, amikor Őt már nem látják, nem hallják úgy, ahogyan akkor. Az utolsó vacsorán elfogatása, kereszthalála előtt kijelenti: „most elmegyek ahhoz, aki küldött engem” (Jn 16,5). Őt az Atya küldte és Hozzá tér vissza. Ugyanakkor ugyancsak számtalan formában utal arra is, hogy nem hagyja árván a benne bízókat: elküldi nekik a Szentlelket, aki elvezeti őket a teljes igazságra; tanít arról, hogy ahol ketten, vagy hárman összejönnek az ő nevében ott lesz közöttük; aki az apostolokat hallgatja, Krisztust hallgatja. Hosszan lehetne sorolni ezeket a kijelentéseket. Összefoglalva: az Úr Jézus utal egy időszakra, az Egyház időszakára, amelyre ez áll: „íme, én veletek vagyok mindennap, a világ végéig” (Mt 28,20).

Erre az időszakra Jézus kegyelmi eszközöket, szentségeket alapított, szám szerint hetet. A szentségek látható, tapasztalható jelek, amelyek Krisztus akaratából kegyelmet közvetítenek. Isten a világ teremtésekor élő és élettelen dolgokat teremtett. Mindegyiket az Ő teremő akarat tartja létben. Amíg az élettelen létezőknek semmire nincs szükségük, az élő lények bizonyos feltételek nélkül elpusztulnak. Az élő lények között Isten különös gonddal teremtette az embert, s beléje lelket adott. Így az ember nemcsak egy élőlény a többi között, hanem lélekkel ren-

delkező teremtmény. Nemcsak napfény, táplálék, víz, ásványi sók szükségesek életben maradásához, hanem valami több, amit kegyelemnek nevezünk. A kegyelem Isten természetfölötti ajándéka, az Ő élete bennünk. Amint a növény és az állat nem tud víz és táplálék nélkül élni, úgy az ember nem tud kegyelem nélkül emberi életet élni.

Isten számtalan formában nyújthatja a kegyelmet az ember számára, ám kijelölt erre egy rendes utat: a szentségek útját. A hét szentség a keresztség élet minden fontos pillanatát és állomását érinti: a szentségek a keresztség hitéletéhez megadják a születést és a növekedést, a gyógyulást és a küldetést. Ezen a téren bizonyos hasonlóság található a természetes élet állomásai és a lelkiélet állomásai között. A szentségekben kapott kegyelmek nemcsak a földi életben való megmaradásunkat szolgálják. A földi élet vándorlása, küzdelme közepette mindegyik szentség alapvetően végső célunk elérésében segít. S ez a végső cél: az örök élet.

Különösen is szembeűnő ez mindjárt az első szentségnél, a keresztségnél. Ez nemcsak minden további szentséghez nyit ajtót, hanem egyértelműen feltétele az üdvözülésnek. Isten az üdvösséget a keresztség szentségéhez kötötte, ám ő maga nincs kötve a szentségekhez. Mindazok, akik hallottak Krisztusról, az ő tanításáról, a keresztségről, nem utasíthatják el ennek felvételét.

A keresztségben részesült ember Isten előtt nem csupán „Teremtő – teremtmény”-viszonyban létezik tovább, hanem valami határtalanul és lényegesen több: „Atya-gyermek”-viszonyban élheti életét. Bekerül Isten gyermekeinek (a megkeresztelteknek) nagy családjába, az Egyházba, amelyben a többieket „testvér”-nek, Istent „Atyjának” szólíthatja. S amint a természetes jog szerint a szülött örökli szülője vagyonát Isten gyermeke várományosa, örököse lesz annak, ami Isten legdrágább kincse: a végtelen boldogság, az örök élet.

A Mindenszentek és a Halottak napja egészen különösen irányítja figyelmünket arra, ami „odaát” van. S minél inkább tudatosul ez bennünk, annál inkább rádöbbenünk arra, hogy mi pedig „ideát” vagyunk. A kettő közti végtelennek tűnő szakadék egyszerre áthidalódik, ha a keresztség szent-

ségére gondolunk. A keresztségben lettek ők is, mink is Isten gyermekeivé. A szentek Isten hűséges gyermekeinek bizonyultak, a tisztító tűzben szenvedő Isten gyermekei még várakoznak az örök boldogság elnyerésére, bár biztosak lehetnek abban, hogy oda jutnak, mi pedig még itt a földi életben küzdünk az örök élet elnyeréséért, ám nem magunkra hagyva, hanem Isten különös kegyelmi eszközeivel, a szentségekkel fölszerelve.

Amikor szeretteink sírja mellett állunk és imádkozunk, járjon át bennünket a keresztségben kapott kegyelmi ajándék, amelynek révén a szentekkel és elhunyt szeretteinkkel testvéri kapcsolatban lehetünk, Istent pedig mint mindannyiunk Atyját imádhathatjuk, akiről hittel valljuk: minden embert üdvözíteni akar.

s. ó.

SZENTMISÉK AZ ÖSSZES ELHUNYTÉRT A MINDSZENTI TEMPLOMBAN

A miskolci Mindszenti templomban november hónap elején három alkalommal az összes elhunytért ajánlunk fel szentmisét.

Mindazok, akik nem tudnak külön szentmisét felajánlani halottaikért, kérjük **jöjjenek el, és vegyenek részt ezeken a szentmiséken**, illetve azok valamelyikén. Kérjük, hogy elhunyt hozzátartozóik keresztnévét írják föl a másik oldalon letéphető papírszeletre. A szándékokat a szentmisék elején a templomban gyűjtjük össze.

Az összes elhunytért végzett szentmisék időpontjai:

2002. november 2-án, szombaton reggel 7 órakor

2002. november 4-én, hétfőn reggel 7 órakor

2002. november 6-án, szerdán este 18,30 órakor

A sírhant virágain játszik a napsugár, fönt az ágon madár énekel, a mezők jókedve elkacag a sírok fölött, de a hit komoly s a síron túl fölséges világot láttat, a lelkek világát. Komoly világ, a halhatatlanság, örökkévalóság, a szépség és szentség s az erkölcsi tisztaság stílusában! Milyenek azok a tisztuló lelkek?

Mi még nem tekintettünk oly szembe, mely az örökkévalóságot szemléli, és nem ismerünk lelket, mely átéli a halhatatlanság öntudatát. Igaz és mély értelmű az a szó, hogy „más világ”. Mi földön járunk, míg a tisztuló lélek lábai alatt nincs talaj. Időben és térben élünk; ők is időben élnek, de a halhatatlanság érzetében nincs végük; fáradtságot, gyöngeséget, elhalást nem szenvednek; a korlátokból kiemelkedve az örökkévalóság benyomásai alatt állnak. ...

Föllép ott a túlvilágon maga pompájában a végtelen szentség, mint fény, mely vakít, mint szépség, mely minden fogalmat meghalad, mint nagyság, melynek méretein a gondolat kifárad. Szemben állnak a lelkek az Istennel, mint a lét óceánjával, mint emésztő tüsszel, melytől világok zsugorodnak s leheletétől hamuvá válnak. Ez a végtelen Isten veti latba a fejletlen lélek súlyát, de Krisztus vérét s a kegyelem zománcát látván rajta, kegyelmez neki, bár a tökéletlenséget tüsszel veszi ki belőle. ...

A túlvilág fölséges atmoszférájában érzi át a lélek az erkölcsi tisztaság nagy kötelességét s elmaradottsága, mint nagy szomorúság verődik ki arcán. Mit csináljon? Mindenre kész volna, hogy mulasztását jóvá tegye. Itt ismeri föl, hogy szenvedés által közelítheti meg Istent és törülheti le foltjait és azért... a boldogság vágyától űzelve, szívesen megy a szenvedés tűzébe! Szenved a végleg boldogulni, s tisztulni akaró lélek szenvedélyével s áldozatkészségével. Szenved mohón, szenved lelkesen, mert ki akar irtani mindent, ami rossz; ki akar égetni minden foltot, szennyet, hogy az Isten szeme ne akadjon fel rajta. ... Ők már értik a keresztyény tökéletesség jel-szavát; törd meg magad s az elegettevő Krisztussal tudnak túrni és szenvedni.

(Prohászka Ottokár)

ELHUNYT HOZZÁTARTOZÓ(I)M KERESZTNEVE,
AKI(K)ÉRT A SZENTMISÉT FELAJÁNLOM:

Emlékezzél meg rólunk, Jézus, ég és föld Királya!

Az Atya, ✕ a Fiú és a Szentlélek nevében!

IMÁDSÁG MEGHALT SZÜLŐKÉRT

Örök, mindenható Isten, aki azt parancsoltad, hogy szüleinket tiszteljük, gyermeki bizalommal járulok hozzád és kérlek, szabadítsd meg édesapámat (édesanyámat), aki talán még mindig a tisztítóhelyen szenved! Jóságos Atyám, bocsásd meg bűneit, melyek közül talán akárhánynak és is okozója lehettem. Emlékezzél meg, Uram, a gyermeki hűségről, szeretetről és engedelmességről, amelyet szent Fiad e földön gyakorolt, a szeretet ama szolgálatairól, amelyeket boldogságos Anyjának, s akaratod szerint minden embernek tett. Erre a szeretetre kérlek, könyörülj édesapámon (édesanyámon), és fogadd be őt (őket) mennyei dicsőségedbe. Ámen.

IMÁDSÁG EGY ELHUNYTÉRT

Uram, vigasztalj meg engem, hogy ne szomorkodjam, mint azok, akiknek nincs reménységük! Mert tudom, Üdvözítőm, hogy te legyőzted a halált; aki tebenned hisz, nem hal meg mindörökké, és a tünékeny élet, mint pillanatnyi álom, csak átmenetül szolgál a jövő életbe. Azt is tudom, hogy azok a kötelékek, amelyeket te magad fontál, és azok az érzelmek, amelyeket megáldottál, megszűnhetnek egy időre e földön, de újra fölélednek az égben, ahol még jobban szeretünk, mert csak benned szeretünk, Istenem! Fogadd tehát országodba, jóságos Atya, akit szeretek (férjemet, feleségemet, gyermekemet, barátomat, munkatársamat); bocsásd meg hibáit, légy hozzá irgalmas, adj neki örök békét! Nekem pedig add meg a kegyelmet, hogy a szenvedés által megszentelve egykor ismét együtt lehessenek azokkal, akiket annyira szerettem és veled, Istenem, akit mindennél jobban kell szeretnem! Amen.

A Mindszenti temető ravatalozójában

TEMETŐI AJTATOSSÁGOT tartunk

2002. november 1-jén, pénteken este fél 6-kor.

Imádkozzunk elhunyt szeretteinkért!

TEMPLOMUNK KISBÚCSÚJA

Ünnepélyes szentségimádást tartunk az elhunytak lelki üdvéért a Mindszenti templomban 2002. november 3-án, vasárnap este 3/4 6 órakor.

A temetőben sírjoggal rendelkezőknek figyelmébe ajánljuk, hogy a **Temetői Rend-et** olvassák el, és szükség esetén **fáradjanak be a gondnoki irodába adategyeztetésre.**

Meghosszabbított ügyfélszolgálatot tartunk a temetőgondnoki irodában:

október 24–30.

10–16 óráig,

október 31–november 3.

09–19 óráig.